

onoga što na nju dolazi, pojavljuje se zbog toga sad ovakva, sad onakva.«; i to: »ono što uvijek dolazi i odlazi«, nije li to napisao i određeno i također jasno?

Pa i ono što također piše – *odvojena je od elemenata* – kad imenuje *ono što dolazi i što odlazi*, kad piše: *da se čini da je sad ovakva, sad onakva*; kad se pokazuje kao ono na čemu nastaje pojedina od njih. I opet: *kamo propadaju* – i također poučava da je to ono kontrarno; »kakvo je nešto toplo ili bijelo ili također nešto od kontrarnoga«? Ne kaže li za nju jasno da je odvojena ne samo od elemenata, nego također i od svih formi stvari, kad sve i dolazeće i odlazeće prihvaća i otpušta? 5 10

No i to je jasno i određeno: »Čini se doista da je vatra njezin vatreni dio, a voda uistinu vlažan <dio>. Primila je zemlju i zrak utoliko što su njihove slike.«

Nije istinita ona primjedba: Οὐδὲ χρῆται οὐδενί, »ne koristi se nijednim«¹¹. Koristi se, naime, svima: [340] elementima, kako se upravo vidjelo, i složevinama također, kako je očito u cijeloj radnji *Timeja*. Koristi se i prelaskom jednog u drugo: »Na taj način međusobno nastavljaajući krug, kako se čini, nastajanja.« 15 20

Nije također istinito ni ono što kaže: »govoreći da je ona prije subjekt nazvanim elementima, kao što je zlato <subjekt> zlatnim uratcima« Platon, naime, nije naveo primjer zlata, da bi pokazao da je materija subjekt elementima tako, kao što je zlato <subjekt> zlatnim uratcima, nego zato da bi pokazao da je materija, iako je subjekt različitim formama, ona ista materija, kao što je zlato uvi- 25

¹¹ Doslovnog citata nema, usp. ARIST. GC 329a.15 – 17, Οὐδὲ χρῆται οὐδέν, φήσας εἶναι ὑποκείμενόν τι τοῖς καλουμένοις στοιχείοις πρότερον, οἷον χρυσὸν τοῖς ἔργοις τοῖς χρυσοῖς.